

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 122/14

V Luxembourg, 11. septembra 2014

Sodba v zadevi C-382/12 P
MasterCard Inc. in drugi / Komisija

Sodišče je potrdilo sodbo Splošnega sodišča in tako tudi odločbo Komisije, s katero so bile večstranske medfranšizne provizije, ki jih je določila MasterCard, prepovedane

Evropska komisija je z odločbo z dne 19. decembra 2007¹ ugotovila, da so večstranske medfranšizne provizije (VMP), ki se uporabljajo v sistemu plačevanja s karticami MasterCard, v nasprotju s konkurenčnim pravom. VMP ustrezajo deležu cene transakcije s plačilno kartico, ki ga zadržijo banke izdajateljice kartice. Stroški VMP bremenijo trgovce, in sicer v okviru splošnih stroškov, ki jim jih finančne institucije, ki upravljajo njihove transakcije, zaračunajo za uporabo plačilnih kartic.

Komisija je ugotovila, da je posledica VMP določitev najnižje ravni stroškov, ki se zaračunajo trgovcem, kar pa pomeni omejevanje konkurence pri cenah. Komisija je poleg tega ugotovila, da ni bilo dokazano, da bi VMP prispevale k povečanju učinkovitosti, ki bi lahko upravičilo njihove omejevalne učinke na konkurenco. Na podlagi teh ugotovitev je Komisija organizaciji MasterCard in družbam, ki jo predstavljajo (družbi MasterCard Inc. ter njenima hčerinskima družbama MasterCard Europe in MasterCard International Inc.), naložila, naj prenehajo s kršitvijo in naj v roku šestih mesecev formalno ukinejo VMP. Splošno sodišče je s sodbo z dne 24. maja 2012² zavrnilo ničnostno tožbo, ki jo je vložila organizacija MasterCard, in potrdilo odločbo Komisije. Organizacija MasterCard je po tem na Sodišče vložila pritožbo in zahtevala razveljavitev sodbe Splošnega sodišča.

Sodišče je z današnjo sodbo pritožbo zavrnilo in potrdilo sodbo Splošnega sodišča.

Sodišče je najprej potrdilo, da je organizacijo MasterCard mogoče opredeliti kot podjetniško združenje. Splošno sodišče je namreč lahko upravičeno sklenilo, da so se zadevna podjetja pri sprejemanju sklepov o VMP sporazumela ali pa so se vsaj strinjala z usklajevanjem svojega ravnanja s temi sklepi in da so se njihovi skupni interesi prekrivali s tistimi, ki so bili upoštevani pri sprejemanju teh sklepov, še zlasti ker so več let – čeprav v različnih oblikah – uresničevala isti cilj skupnega uravnavanja trga v okviru iste organizacije.

V zvezi z vprašanjem, ali so bile VMP objektivno nujne za sistem MasterCard, Sodišče ugotavlja, da negativni učinki, ki bi lahko vplivali na delovanje sistema MasterCard, če ne bi bilo VMP, sami po sebi ne pomenijo, da je treba VMP šteti za objektivno nujne, saj je Splošno sodišče ustrezno ugotovilo, da bi sistem deloval tudi brez teh provizij.

V zvezi s presojo protikonkurenčnih učinkov VMP Sodišče opozarja, da je Splošno sodišče potrdilo analizo Komisije na podlagi hipotetične predpostavke, v skladu s katero bi se lahko nekatere težave, ki bi jih povzročila odprava VMP, rešile s prepovedjo naknadnega določanja cen (tj. s prepovedjo bankam izdajateljicam in pridobiteljicam, da bi višino medfranšiznih provizij določile po

¹ Odločba Komisije C(2007) 6474 final z dne 19. decembra 2007 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 [ES] in člena 53 Sporazuma EGP (zadeve COMP/34.579 – MasterCard, COMP/36.518 – EuroCommerce, COMP/38.580 – Commercial Cards).

² Sodba Splošnega sodišča z dne 24. maja 2012 v zadevi MasterCard Inc in drugi / Komisija ([T-111/08](#)); glej tudi [sporočilo za medije št. 69/12](#).

tem, ko bi imetnik kartice nakup že opravil). Sodišče je v zvezi s tem ugotovilo, da bi moralo Splošno sodišče v okviru analize učinkov VMP na konkurenco preveriti, ali bi se ta predpostavka lahko uresničila tudi na drug način kot z regulativnim posredovanjem. Vendar Sodišče meni, da ta napačna uporaba prava nikakor ne vpliva niti na analizo konkurenčnih učinkov VMP, ki jo je opravilo Splošno sodišče, niti na izrek izpodbijane sodbe, saj se je Splošno sodišče vsekakor upravičeno oprlo na predpostavko Komisije. V prvi vrsti je bila namreč edina druga možnost, ki bi lahko omogočala delovanje sistema MasterCard brez VMP, dejansko predpostavka, da bi sistem temeljil na prepovedi naknadnega določanja cen.

V zvezi z argumentom, da Splošno sodišče ni zadostno preučilo konkurenčnih učinkov VMP, pa Sodišče ugotavlja, da je Splošno sodišče v sodbi opravilo natančen preizkus, zlasti da bi ugotovilo, ali VMP omejujejo pritisk, ki bi ga lahko trgovci izvajali na banke pridobiteljice v okviru pogajanj o stroških, ki jim jih te banke zaračunavajo. Splošno sodišče je torej upravičeno ugotovilo, da imajo VMP omejevalne učinke na konkurenco.

Nazadnje, Sodišče ugotavlja, da je Splošno sodišče upoštevalo dvostranski značaj sistema, saj je analiziralo vlogo VMP pri uravnoteženju strani „izdajanje“ in „pridobivanje“ sistema MasterCard, pri čemer je priznalo, da ti dve strani vplivata druga na drugo. Poleg tega Splošno sodišče, zato ker ni bilo nobenega dokaza o obstoju znatnih objektivnih prednosti VMP na trgu pridobivanja za trgovce, ni bilo dolžno preučiti prednosti, ki naj bi jih VMP imele za imetnike kartice, saj te prednosti same po sebi ne morejo odtehtati slabih strani teh provizij.

OPOZORILO: Pri Sodišču je mogoče zoper sodbo ali sklep Splošnega sodišča vložiti pritožbo, omejeno na pravna vprašanja. Pritožba načeloma nima odložilnega učinka. Če je dopustna in utemeljena, Sodišče razveljavi odločitev Splošnega sodišča. Če stanje postopka to dovoljuje, lahko Sodišče samo dokončno odloči o zadevi. Sicer vrne zadevo v razsojanje Splošnemu sodišču, to pa je vezano na odločitev, ki jo je sprejelo Sodišče v okviru pritožbe.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793